

Flylady's persoonlijke getuigenis – 25 december 1999

"Het gebeurt niet in 1 dag"

Het jaar is bijna om en ik merk dat ik nadenk over het afgelopen jaar. Vorige kerst was ik een nieuweling op het messageboard (SHE's in Touch). Mijn ervaring met het SHE-systeem was het 3x5 kaartsysteem dat Pam & Peggy in 1977 hadden ontworpen. Een jaar hiervoor had ik het messageboard gevonden toen ik op Pam en Peggy zocht op het internet. Ik stopte met posten na een paar dagen. Vorig jaar toen ik de website weer vond, was ik snel verslaafd. Ik vulde mijn kaarten in en ik had ze op het aanrecht staan en deed het doosje niet open. Toen besloot ik om één klein dingetje in mijn leven te veranderen. Ik schreef een doel op: mijn gootsteen schoon en glimmend houden. Dat was alles wat ik wilde bereiken. Tot mijn verbazing kreeg ik er een aantal voordelen bij. Omdat ik mijn gootsteen schoon wilde houden, maakte ik mijn vaatwasser sneller leeg zodat ik daar de vuile afwas in kon zetten. Door de glimmende gootsteen wilde ik ook het aanrecht schoon hebben. Daarna maakte ik schoon terwijl ik aan het koken was. Dit was alles in de eerste maand van het jaar. Hoe kon ik dat verbeteren?

Mijn volgende doel was mijn stapel vieze kleren die op een stoel of op de badkamervloer lagen. Ik keek naar mijn lieve man. Als hij thuiskwam hing hij zijn kleren op. Als ze vies waren deed hij ze in een wasmand in de kast. Hij had een mand voor gekleurde kleding en één voor witte. Hij zocht ze uit terwijl hij ze uittrok. Daarna keek ik hoe hij zijn sokken uitdeed, hij deed ze gelijk weer met de goede kant naar buiten. Ik wist wel dat als ik de was deed, ik zijn sokken nooit hoefde om te draaien. En die van mij wel. Nadat ik een maand de kleren gelijk in de wasmand stopte, had ik geen stapel kleren meer op mijn stoel, de ladekast en de vloer. Onze slaapkamer zag er geweldig uit. Ook deed ik de was als er een wasmand vol was. Ik had nog meer voordelen hiervan. Opgeruimde badkamer (geen kleren op de vloer), opgeruimde slaapkamer (geen kleding op de meubels) en ik kreeg een systeem voor de was, en mijn sokken zaten met de goede kant naar buiten! Wat kon ik hier nog aan verbeteren?

Mijn doel voor maart was de voor het naar bed gaan routine. Dit was het beste cadeau van allemaal. Elke avond nam ik 15 minuten de tijd om alles op te ruimen dat niet op zijn plaats lag. Met deze simpele taak zag mijn huis er altijd netjes uit. Je moet wel herinneren dat ik niet mijn kaarten deed. Ik had een lijst met dingen die ik afcheckte voordat ik ging slapen. Deze lijst had alleen huishoudklusjes, geen persoonlijke hygiëneklusjes. De extra voordelen van dit doel was dat mijn huis er altijd schoon uitzag. Ook al was het daaronder vies. Ik kon ook niet meer naar bed gaan zonder deze routine gedaan te hebben. Een ander voordeel was dat ik eilandjes met clutter zag die ik schoonmaakte, omdat mijn huis er mooi uitzag en ik wilde dat het er nog beter uit zou gaan zien.

In april was mijn doel: dagelijkse huishoudklusjes. Ik wil dat je je realiseert dat ik geen dagelijkse of wekelijkse klusjes deed, maar ons huis ging er wel beter uitzien. Ik had een routine en die deed ik elke dag. Dus ontwikkelde ik een ochtendroutine waarin ik alles opnam wat ik moest doen. Persoonlijke verzorging hoorde daar ook bij. Ik maakte een lijst met daarop de dingen in de volgorde waarin ik ze wilde doen. Terwijl ik het lijstje volgde, kruiste ik elke taak af die ik gedaan had. Ik had ook een checklijstje van alle klusjes die ik gedaan wilde hebben. Ik deed dit elke ochtend. Het extra voordeel was dat mijn huis schoner werd en ik werkte maar 15 minuten 's avonds en 30 minuten 's ochtends. Ik kleedde me elke ochtend aan en deed ook schoenen aan. Onze huis was zo schoon dat ik de noodzaak van wekelijkse klusjes niet in zag. LOL. Maar ik voelde me wel slecht omdat ik pas stof zoog als ik het echt niet meer aankon. Ik had nog steeds kleine gebieden die me dwars zaten, maar ik ruimde ze een voor een op.

Het doel voor mei waren de wekelijkse klusjes. Hiervoor had ik een schoonmaakdag nodig, dus maakte ik een weekplan. Maandag was schoonmaakdag, dinsdag was mijn vrije dag, woensdag nog een schoonmaakdag, donderdag boodschappendag, vrijdag administratiedag en een speciale dag om romantisch te zijn met mijn lieve man. Ik verdeelde de kaarten in schoonmaakklassen, boodschappen en andere dingen die moesten gebeuren. Ik deed mijn wekelijkse schoonmaakklassen op maandag en volgde mijn wekelijkse plan. Het extra voordeel was dat ik mijn zones opstelde en ik ze ook ging doen. Toen ik de zones had, begon ik echt te poetsen met een doel, 1 gedeelte per keer. Mijn huis werd een thuis. Ik werkte volgens een plan en het plan werkte voor mij. Ik was trots op ons huis. DH (Dear Husband) hield er ook van. Ondertussen maakte ik vrienden op het messageboard die me hielpen op het rechte pad te blijven. Toen ik ze vertelde wat ik aan het doen was, dat ik routines, weekplannen en zones had, bood ik aan om iedereen die het wilde mijn plannen toe te mailen. Ik verzond meer dan 10 kopieën. Het hielp mij om mensen te helpen.

In juni stonden mijn routines vast. Ik hoefde er alleen nog maar een klein beetje aan te sleutelen. Ik voegde aan mijn avondroutine wat persoonlijke verzorgingsdingetjes toe, samen met het klaarleggen van mijn kleren. Mijn ochtendroutine hoefde ik maar een klein beetje aan te passen, zoals het bijwerken van mijn budget en een ochtendmeditatie. Ik had een lange weg doorlopen in 6 maanden. Ik was erg trots op mezelf.

De eerste 6 maanden van dat jaar waren moeilijke maanden voor mijn familie. Mijn moeder had weer een beroerte en ik moest naar de rechtbank om haar zaakwaarnemer te worden. In juli werd ik dat en verhuisde ik mijn moeder naar North

Carolina zodat ze dicht bij me was. Ik hield mijn huis schoon terwijl ik een nieuwe baan als county commissioner had, die me 30 tot 40 uur per week kostte en ik kon nog steeds mijn hoofd boven water houden. Ik verbaasde zelfs mezelf. Het was gemakkelijk.

Juli en augustus waren een gekkenhuis. Verschillende tripjes naar Tennessee om mijn moeders huis leeg te ruimen, zodat we het konden verkopen. Ik vloog ook naar Portland voor de eerste SHE conferentie. Het was geweldig om al mijn oude vrienden van het messageboard te ontmoeten. Mijn routines werkten nog steeds voor me. Ons huis was schoon zonder dat ik er was. Weet je nu wie er rommelig is in mijn huis? Niet mijn man. In augustus bood ik aan om nieuwe leden van het messageboard te helpen. Laatste keer dat we telden waren er 50 paar mentoren en nieuwe leden. Hierdoor hebben veel mensen over het systeem geleerd.

In september en oktober waren mijn routines de lijm die mijn leven bij elkaar hield. Mijn huis was heel schoon, alle clutter was weg, behalve in de garage. Ik had systematisch alle clutter uit mijn huis verwijderd, zonder me over de kop te werken. Hoe kon dit gebeuren? Het waren de zones die me hielpen om me op één gedeelte van mijn huis te concentreren. Aan het einde van elke maand, maakte ik een lijst van alles waar ik me aan stoerde in mijn huis. Daarna verdeelde ik het over de zones. Dingen die ik moest kopen zette ik op mijn boodschappenlijstje voor donderdag en schoonmaakklusjes op mijn schoonmaakdagen en afspraken die ik moest maken zetten ik op een lijstje voor de administratiedag. Aan het einde van de maand zag mijn huis er beter uit, omdat ik de dingen op mijn lijstje gedaan had.

In november was het Thanksgiving en kwam de hele familie op bezoek. Mijn huis was perfect dus ik hoefde me zelf niet oververmoeid te poetsen. Ik huurde een vriendin in om me te helpen mijn hobbykamer te reorganiseren. Nu hoefde ik alleen nog maar te koken. Ik gebruikte hetzelfde systeem. Ik maakte een lijst van alles dat ik nodig had voor een geweldige maaltijd. Daarna verdeelde ik de lijst in boodschappen, poetsklusjes, dingen die vooruit gekookt konden worden en andere dingen om te kopen. Ik maakt zelfs afspraken voor mijn oven. Zodat ik niet gestressed zou raken. De hele dag was geweldig. En het beste van alles was dat ik relaxed was. Ik vroeg me af hoe dat kon gebeuren. Het was het systeem dat Pam en Peggy me geleerd hadden en de laatste maanden had ik gedaan wat ik moest doen. De routines waren deel gaan uitmaken van mijn leven, net zo belangrijk als het poetsen van mijn tanden en het nemen van een bad. Ik kon mijn dag niet beginnen zonder de dingen van mijn lijst te doen. Ik hoefde zelfs niet meer naar mijn lijst te kijken. Ik deed ze op de automatische piloot.

Sinds Thanksgiving ziet mijn huis er nog steeds geweldig uit. Ik realiseerde met dat de sleutel hier bij was dat ik alles opruimde als ik er klaar mee was. Dat was mijn doel voor december. Om achter me zelf op te ruimen. Het was verbazingwekkend hoeveel tijd dat scheelde in mijn ochtend en avondroutine. Het is net alsof ze zichzelf doen.

Dit laatste jaar is voor mij het begin geweest van mijn nieuwe leven als een volleerde georganiseerde SHE. Dat betekent niet dat ik niet meer afgeleid wordt, het betekent dat ik tijd heb om de zijweg te nemen en voordat ik het weet zit ik weer op de rechte weg, zonder schuldgevoelens.

Door dit verhaal te vertellen, hoop ik dat ik je heb kunnen overtuigen dat je leven niet in één dag verandert. We moeten 1 gewoonte per keer nemen en daaraan werken. Wat voor mij werkte moet misschien wel worden aangepast aan jouw omstandigheden, maar er zijn dingen die voor iedereen hetzelfde zijn. Je moet opstaan en je elke dag aankleden, je ochtendroutine en avondroutine doen. En ondertussen houd je je keuken schoon en je gootsteen glimmend. Ik wil voor jou hetzelfde als wat het systeem van Pam & Peggy me gegeven heeft, rust in mijn hoofd, trots op mijn huis en een passie voor het leven.

De laatste 3 weken hebben je een start gegeven naar aangeleerde organisatie. Sommige hebben al ondervonden dat het werkt, anderen moeten nog beginnen met de simpele dingen en stoppen met excuses te maken. Volgende week gaan we starten. 1999 is voor altijd verloren, 2000 is onze nabije toekomst. We moeten de dingen die we niet hebben gedaan vergeten en ons concentreren op vandaag.

Op naar een productief Nieuwjaar!

Marla Cilley
Flylady

